

Miłosierdzie i Miłość Jezusa

Parafia pw. Najdroższej Krwi Pana Naszego Jezusa Chrystusa w Kętach

Luty 2024

Czas Nawrócenia

2 /2024

Papież Jan Paweł II

„Wielki Post jest okazją sprzyjającą odważnym, altruistycznym wyborom i praktykowaniu wielkoduszności. (...) umożliwi nam podjęcie walki z przesadnym przywiązaniem do pieniądza i podsuwa skuteczny oręż w postaci postu i jałmużny. Odmawianie sobie nie tylko tego, co zbyteczne, ale też czegoś więcej, aby podzielić się z potrzebującymi, prowadzi do zaparcia się siebie, bez którego nie ma autentycznego życia chrześcijańskiego.”

Środa Popielcowa rozpoczyna Wielki Post, czyli czas pokuty i nawrócenia, który ma nas przygotować na nadchodzące Święta Wielkanocne – najważniejszą uroczystość w roku liturgicznym.

Jednak, zanim będziemy cieszyć się ze zmartwychwstania Jezusa, musimy wyruszyć razem z Nim w drogę krzyżową. Warto dobrze przeżyć ten wyjątkowy czas.

Więc zanurzaj się we fragmentach ewangelii proponowanych w Liturgii Mszy św. na Wielki Post i rozważaj je w swoim sercu, abyś przyniósł owoce nawrócenia.

© niedziela

Czas Wielkiego Postu

Rozpoczynający się okres Wielkiego Postu to czas wyjątkowy dla katolików. Czas nawiązujący do 40-dniowego postu Pana Jezusa na pustyni służy duchowemu przygotowaniu do Wielkanocy. Co warto wiedzieć ?

Praktyka Wielkiego Postu nawiązuje do przykładu danego przez Boskiego Zbawiciela. Jak czytamy w Biblii „**wtedy Duch zaprowadził Jezusa na pustynię, aby go kusił diabeł. A gdy pościł czterdzieści dni i czterdzieści nocy, wówczas łaknął. I przystąpił do niego kusiciel, i rzekł mu: Jeśli jesteś Synem Bożym, powiedz, aby te kamienie stały się chlebem. A On odpowiadając, rzekł: nie samym chlebem żyje człowiek, ale każdym słowem, które pochodzi z ust Bożych**”. (Mt.4,1-4).

W II wieku po Chrystusie istniał zwyczaj 2-dniowego postu, który służył przygotowaniu się do Wielkanocy. 40-godzinny post w Wielki Piątek i Wielką Sobotę nawiązywał do 40-dniowego postu Pana Jezusa na pustyni. Post trwający rzeczywiście 40-dni wprowadzono w IV wieku. W rzeczywistości okres 40 dni zazwyczaj nie jest traktowany ściśle.

Wielki Post to okres pokuty. Zgodnie z czwartym przykazaniem kościelnym wierni powinni „zachowywać nakazane posty i wstrzeźliwość od pokarmów mięsnych, a w czasie Wielkiego Postu powstrzymywać się od udziału w zabawach”. Obowiązujący przez cały Wielki Post zakaz uczestniczenia w zabawach służy uzyskaniu duchowej wolności.

Obecnie post jakościowy (brak mięsa) i ilościowy (jeden posiłek do syta, dwa lekkie) łącznie obowiązuje w Środę Popielcową i Wielki Piątek. Z kolei w piątki wielkiego postu, podobnie jak w inne piątki obowiązuje jedynie obowiązek

wstrzymania się od spożywania mięsa. Wyjątek stanowią piątki, w których przypada uroczystość. Post ilościowy obowiązuje wiernych od 18 do 60 roku życia. Post jakościowy wszystkich wiernych od 14. roku życia bez górnej granicy.

Post nie może się ograniczać do samego wstrzymywania się od pokarmów, przy zachowaniu niewłaściwej postawy wobec bliźniego. Jak czytamy na kartach Księgi Izajasza **„czyż nie jest raczej ten post, który wybieram: rozerwać kajdany zła, rozwiązać więzy niewoli, wypuścić wolno uciśnionych i wszelkie jarzmo połamać; dzielić swój chleb z głodnym, wprowadzić w dom biednych tułaczy, nagiego, którego ujrzysz, przyodziać i nie odwrócić się od współziomków. Wtedy twoje światło wszędzie jak zorza i szybko rozkwitnie twe zdrowie. Sprawiedliwość twoja poprzedzać cię będzie, chwała Pańska iść będzie za tobą”**. [Iz 58, 6-8].

Kto pości na pokaz, w celu pokazania się ludziom, ten traci zasługę na niebieską nagrodę. Jak bowiem naucza Pan Jezus **„strzeżcie się, żebyście uczynków pobożnych nie wykonywali przed ludźmi po to, aby was widzieli; inaczej nie będziecie mieli nagrody u Ojca waszego, który jest w niebie”** [Mt 6,1].

Praktyki postne oprócz wstrzymania się od jedzenia obejmują również modlitwę i jałmużnę. Zgodnie ze słowami Chrystusa Pana nie może ona odbywać się na pokaz, ani cechować się częstą gadaniną. Prawdziwa modlitwa wypływa z głębi serca i skierowana jest na Boga, a nie wzbudzenie podziwu innych ludzi. [Mt 6;5-8] To samo dotyczy jałmużny. Jak czytamy „kiedy więc dajesz jałmużnę, nie trąb przed sobą, jak obłudnicy czynią w synagogach i na ulicach, aby ich ludzie chwalili. Zaprawdę, powiadam wam: ci otrzymali już swoją nagrodę. Kiedy zaś ty dajesz jałmużnę, niech nie wie lewa twoja ręka, co czyni prawa, aby twoja jałmużna pozostała w ukryciu. A Ojciec twój, który widzi w ukryciu, odda tobie”. [Mt 6;2-4].

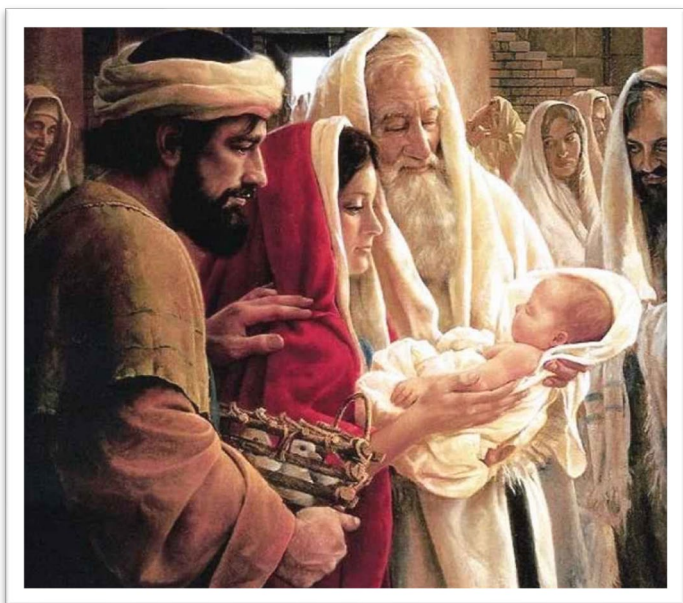
<https://pch24.pl/post-przygotowuje-na-smierc/>

Wielki Post w liturgii

Od początku Wielkiego Postu aż do Wigilii Paschalnej aklamację Alleluja zastępuje się Chwałą Tobie, Królu wieków albo Chwałą Tobie, Słowo Boże. Podczas liturgii nie jest wykonywany także hymn Chwała na wysokości Bogu (z wyjątkiem uroczystości). Kapłani noszą fioletowe szaty liturgiczne (w Kościele katolickim fiolet uważany jest za barwę pokutną. Dni, w których fioletowe szaty nie obowiązują jest IV Niedziela Wielkiego Postu – wówczas księżą mogą założyć szaty różowe, gdyż jest to dzień radości z powodu nadchodzącej Wielkanocy).

Krótkie medytacje

Święto Ofiarowania Pańskiego – 02 lutego 2024 r.

Łk (2,22-40). Gdy upłynęły dni ich oczyszczenia według Prawa Mojżeszowego, Rodzice przynieśli Jezusa do Jerozolimy, aby przedstawić Go Panu. Tak bowiem jest napisane w Prawie Pańskim: „Każde pierworodne dziecko płci męskiej będzie poświęcone Panu”. Mieli również złożyć w ofierze parę synogarlic albo dwa młode gołębie, zgodnie z przepisem Prawa Pańskiego. A żył w Jeruzalem człowiek imieniem Symeon. Był to człowiek sprawiedliwy i pobożny, wyczekujący pociechy Izraela; a Duch Święty spoczywał na nim. Jemu Duch Święty objawił, że nie ujrzy

śmierci, aż zobaczy Mesjasza Pańskiego. Z natchnienia więc Ducha przyszedł do świątyni.

A gdy Rodzice wnosili Dzieciątka Jezus, aby postąpić z Nim według zwyczaju Prawa, on wziął Je w objęcia, błogosławił Boga i mówił: „Teraz, o Władco, pozwalasz odejść słudze Twemu w pokoju, według Twojego słowa. Bo moje oczy ujrzały Twoje zbawienie, które przygotowałeś wobec wszystkich narodów: światło na oświecenie pogan i chwałę ludu Twego, Izraela”. A Jego ojciec i Matka dziwili się temu, co o Nim mówiono. Symeon zaś błogosławił Ich i rzekł do Maryi, Matki Jego: „Oto Ten przeznaczony jest na upadek i na powstanie wielu w Izraelu, i na znak, któremu sprzeciwiać się będą – a Twoją duszę miecz przeniknie – aby na jaw wyszły zamysły serc wielu”.

Zawierzyć się Bogu

Święto Ofiarowania Pańskiego należy do najdawniejszych świąt liturgicznych. Maryja wraz z Józefem przyniosła do świątyni jerozolimskiej swojego pierworodnego syna. Ewangelista Łukasz nadmienia, że było to wtedy, gdy „upłynęły dni ich oczyszczenia”. Przyjście do świątyni i ofiarowanie Dziecka Bogu oznaczało w tamtym czasie wyrwanie się z tego wszystkiego, co nie jest święte. Jezusa rozpoznają tylko te osoby, które dają się prowadzić Duchowi Świętemu. Podobnie jest w naszym życiu. Przychodzimy na Eucharystię, aby ofiarować Bogu siebie. Jak Symeon i Anna, możemy w czasie tej Mszy świętej zobaczyć ofiarowanego nam Jezusa i odpowiedzieć modlitwą pełną uwielbienia. Obchodom dzisiejszego święta towarzyszy procesja ze świecami. Symbolizują one przychodzącego Chrystusa, który – zgodnie z zapowiedzią Symeona – stał się światłem „na oświecenie pogan”. Światło – Jezusa przynosi nam Jego Matka, Maryja. Jest to więc także dzień Jej poświęcony, tradycyjnie nazywany dniem Matki Bożej Gromnicznej. W czasie burz gromnice stawiano w oknach;

przypominały one wierzącym o potrzebie prośby o ochronę przed gromami. Świeca gromniczna jest tradycyjnie obecna zarówno przy chrzcie, pierwszej Komunii świętej, bierzmowaniu, ślubie, jak i przy śmierci. Przypomina, że potrzebujemy wstawiennictwa Maryi, a także naszej osobistej modlitwy, aby być blisko Tego, który jest Światłem i broni nas od życiowych burz oraz od wszelkiego zła. Z dzisiejszą liturgią jest też związany, ustanowiony w 1997 roku przez św. Jana Pawła II Dzień Życia Konsekrowanego – dzień modlitwy za osoby, które w sposób całkowity oddały swoje życie na służbę Bogu i ludziom w wielu zgromadzeniach zakonnych, stowarzyszeniach życia apostołskiego i instytutach świeckich. Osoby konsekrowane inspirują nas do oddawania własnego życia Bogu. Z kolei nasza modlitwa może wyprosić dar takiego powołania dla kogoś z naszej rodziny lub wspólnoty. Oremus

V Niedziela Zwykła – 04 lutego 2024 r.

Mk (1,29-39). Po wyjściu z synagogi Jezus przyszedł z Jakubem i Janem do

domu Szymona i Andrzeja. Teściowa

zaś Szymona leżała

w gorączce. Zaraz powiedzieli Mu

o niej. On podszedł i podniósł ją,

ująwszy za rękę, a opuściła ją

gorączka. I usługiwała im.

Z nastaniem wieczora, gdy słońce

zaszło, przynosili do Niego wszystkich

chorych i opętanych; i całe miasto

zebrało się u drzwi. Uzdrowił wielu

dotkniętych rozmaitymi chorobami

i wiele złych duchów wyrzucił, lecz nie

pozwał złym duchom mówić, ponieważ Go znali. Nad ranem, kiedy jeszcze było ciemno,

wstał, wyszedł i udał się na miejsce pustynne, i tam się modlił. Pośpieszył za Nim Szymon

z towarzyszami, a gdy Go znaleźli, powiedzieli Mu: „Wszyscy Cię szukają”. Lecz On rzekł do

nich: „Pójdźmy gdzie indziej, do sąsiednich miejscowości, abym i tam mógł nauczać, bo po

to wyszedłem”. I chodził po całej Galilei, nauczając w ich synagogach

i wyrzucając złe duchy.

Pozwól uzdrowić swoje serce

Kiedy spojrzymy na obecny pęd życia, zobaczymy, jak wiele wysiłku musimy włożyć, aby nie zatarł się nam świąteczny charakter niedzieli. Stajemy często przed pokusą, by w tym dniu podejmować różne działania i zaległe obowiązki. Wiele z nich ani nie przybliży nas do Boga, ani nie pomaga w pogłębianiu życia duchowego. Często sporo musimy poświęcić, aby tego dnia zrezygnować z dodatkowej pracy zarobkowej, z wykonywania rozmaitych czynności, które można zrobić innego dnia: z zakupów, prania, sprzątanania czy prac remontowych.

Zdarza się, że znajdujemy czas na odpoczynek albo czas dla naszych bliskich, ale brakuje nam już sił i chęci, by mieć czas dla Boga. Jak wiele wysiłku nieraz trzeba, aby nie zaniedbać modlitwy, lektury słowa Bożego czy uczestnictwa w Eucharystii. Stajemy przed pokusą, aby tłumaczyć sobie, że wykonywane przez nas czynności są konieczne i że mamy kontakt z Bogiem choćby podczas spacerów na łonie przyrody. Duch Święty przychodzi nam z pomocą. Pragnie dodać sił w przewyciężaniu wszelkich trudności. On pogłębia nasze życie duchowe, czyli uczy, jak być bliżej Ojca, Syna i Jego samego. Pozwala nam zobaczyć postawę Jezusa, który wstaje i wychodzi rano, kiedy jeszcze jest ciemno, udaje się na miejsce pustynne, aby tam się modlić. My także pragniemy znaleźć takie miejsce pustynne, które będzie dla nas swoistym eremem – miejscem, gdzie możemy doświadczyć obecności Boga. Dlatego, podobnie jak On, podejmujemy wysiłek związany z byciem przy Nim. Przyszliśmy tutaj do Pana, aby Go uwielbiać. Prosimy, aby dał nam mądrość i siłę do pełnienia wszelkiej służby, do której On będzie nas posyłał każdego dnia, być może i dzisiaj. Oremus

VI Niedziela Zwykła – 11 lutego 2024 r.

Mk (1,40-45). Pewnego dnia przyszedł do Jezusa trędowaty i upadłszy na kolana, prosił Go: „Jeśli zechcesz, możesz mnie oczyścić”. A Jezus, zdjęty litością, wyciągnął rękę, dotknął go i rzekł do niego: „Chcę, bądź oczyszczony!”. Zaraz trąd go opuścił, i został oczyszczony. Jezus surowo mu przykazał i zaraz go odprawił, mówiąc mu: „Bacz, abyś nikomu nic nie mówił, ale idź, pokaż się kapłanowi i złoż za swe oczyszczenie ofiarę, którą przepisał Mojżesz, na świadectwo dla nich”.

Lecz on po wyjściu zaczął wiele opowiadać i rozgłaszać to, co zaszło, tak że Jezus nie mógł już jawnie wejść do miasta, lecz przebywał w miejscach pustynnych. A ludzie zewsząd schodzili się do Niego.

Jezu uzdrów mnie z trądu grzechu

Msza święta to czas naszego zbliżenia się do Pana. Zdarza się jednak, że właśnie wtedy ulegamy pokusie zbytnej koncentracji na sobie. Nie tyle zachwycamy się Bożą obecnością, ile raczej skupiamy się na sobie i własnych niedoskonałościach. To tak, jakbyśmy zbliżając się do światła, widzieli coraz więcej brudu na swoim ciele. Dostrzegamy wtedy, że gdzieś popełniliśmy błąd, zrobiliśmy coś głupiego, kogoś zraniliśmy swoim słowem czy zachowaniem, a także względem samego Boga dopuściliśmy się takich czy innych grzechów. Nachodzą nas myśli, że nie jesteśmy święci i godni tego spotkania, poczucie, że jesteśmy jakby nieczyści

czy „trędowaci”. W niektórych ludziach rodzi się wtedy pokusa, by gdzieś uciec. Pojawia się pytanie: Czy kogoś tak niedoskonałego Pan zechce przyjąć? W głębi serca chcielibyśmy może zasłużyć na Jego miłość, poczuć, że zapracowaliśmy na to, aby być blisko Niego. Dzisiejsze słowo rzuca nieco światła na relację z Nim. Możemy dostrzec, że spotyka nas wielkie błogosławieństwo, jeśli widzimy swój „trąd”, czyli jakąś duchową chorobę izolującą nas od Boga i ludzi. Wtedy właśnie jest szansa, że przyjdziemy do Pana i będziemy prosić Go o uzdrowienie. Bez doświadczenia grzeszności nie dostrzeżemy swojej choroby, nie będziemy widzieli potrzeby, by cokolwiek w sobie zmieniać. Bez zmiany nie ma duchowego rozwoju. Ten, kto jej pragnie, przychodzi do Pana, prosi i słyszy: „Chcę, bądź oczyszczony!”. Słyszy, czyli uznaje, że Bóg pragnie go oczyścić i czyni to bez jego specjalnych zasług. Potrzebujemy tego uzdrowienia, aby mieć świeże spojrzenie na miłość Boga i entuzjazm do dzielenia się Nim z tymi, do których On ciągle nas posyła.

Oremus

I Niedziela Wielkiego Postu – 18 lutego 2024 r.

Mk (1,12-15). Duch wyprowadził Jezusa na pustynię. A przebywał na pustyni czterdzieści dni, kuszony przez Szatana, i był ze zwierzętami, aniołowie zaś Mu służyli. Gdy Jan został uwięziony, Jezus przyszedł do Galilei i głosił Ewangelię Bożą. Mówił: „Czas się wypełnił i bliskie jest królestwo Boże. Nawracajcie się i wierzcie w Ewangelię!”

Jezus składa nam ofertę...

Łatwo wyznawać wiarę w czasie spokojnym, bez prześladowań zewnętrznych, bez trudnych doświadczeń wewnętrznych, bez cierpień i chorób, które dotyczą nas osobiście lub bliskie nam osoby. Zdarza się, że kiedy przeżywamy obecność Boga, radość z życia, kiedy układa się ono pomyślnie, myślimy, że wszystkie trudy możemy pokonać z Bogiem. Łatwo nam wtedy negatywnie oceniać ludzi wątpiących, kruchych, odchodzących z Kościoła. Kiedy jednak spada na nas trudne doświadczenie, szybko weryfikuje ono naszą wiarę. W dzisiejszym psalmie prosiliśmy Pana, byśmy mogli poznać Jego drogi i umieli nimi chodzić. Światło na to, co wiąże się z pójściem za Jezusem, rzuca dzisiejsza Ewangelia. Czas naszej pustyni to doświadczenie rozmaitych braków, cierpień, samotności i pokus. To także czas przeżywania obecności Boga i aniołów przy nas, co daje pokój i dar jedności z całym światem. To również czas dany nam po to, abyśmy przygotowywali się na trudne doświadczenia. Oznacza to codzienne praktykowanie wytrwałej modlitwy, dziękczynienia i uwielbienia – mają one

towarzyszyć nam wtedy, kiedy Duch Święty wyprowadzi nas na pustynię. Kiedy zatem wstajemy do codziennych obowiązków, idziemy do pracy, odpoczywamy, napotykaemy trudności, błogosławmy ludzi, Boga, miejsca, stworzenia. Oremus

II Niedziela Wielkiego Postu – 25 lutego 2024 r.

Mk (9,2-10). Jezus wziął z sobą Piotra, Jakuba i Jana i zaprowadził ich samych osobno na górę wysoką. Tam się przemienił wobec nich.

Jego odzienie stało się lśniaco białe, tak jak żaden na ziemi folusznik wybielić nie zdoła.

I ukazał się im Eliasz z Mojżeszem, którzy rozmawiali z Jezusem. Wtedy Piotr rzekł do

Jezusa: „Rabbi, dobrze, że tu jesteśmy; postawimy trzy namioty: jeden dla Ciebie,

jeden dla Mojżesza i jeden dla Eliasza”. Nie wiedział bowiem, co powiedzieć, tak byli przestraszeni. I zjawił się obłok, osłaniający

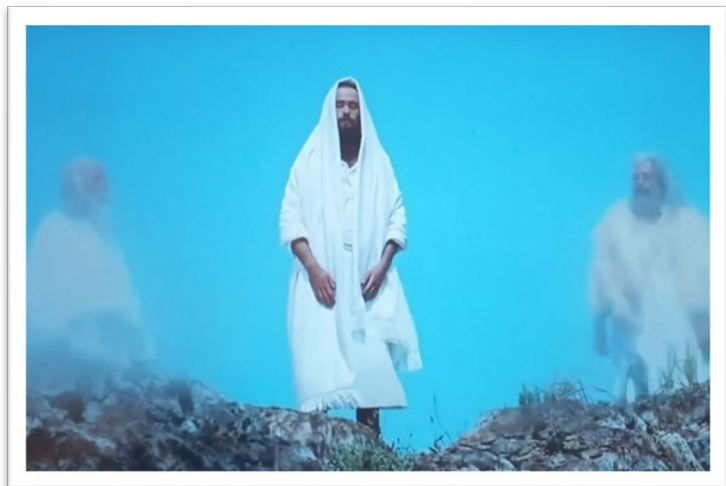
ich, a z obłoku odezwał się głos: „To jest mój Syn umiłowany, Jego słuchajcie!”.

I zaraz potem, gdy się rozejrzeli, nikogo już

nie widzieli przy sobie, tylko samego Jezusa. A gdy schodzili z góry, przykazał im, aby

nikomu nie rozpowiadali o tym, co widzieli, zanim Syn Człowieczy nie powstanie z martwych. Zachowali to polecenie, rozprawiając tylko między sobą, co znaczy

„powstać z martwych”.

Poznanie tajemnicy Jezusa

Dzwoniący telefon, przychodzące SMS-y, nowe wiadomości w mediach społecznościowych, jakaś sprawa do załatwienia – to sytuacje, które często nas rozpraszają. Być może zastanawiamy się, jaki jest wynik trwającego meczu, ile osób przeczytało informacje, jakie pozostawiliśmy na portalach społecznościowych, albo ciekawi nas, co nowego dzieje się w świecie. Ciężko nam się skupić, aby całym sobą być w relacji tu i teraz. W rzeczywistości tracimy zdolność koncentrowania się na tym, co mówią nawet istotne dla nas osoby. Dochodzi do upośledzenia zdolności spotykania i słuchania ludzi. Myślami jesteśmy gdzieś daleko. Podobnie jest także w naszym kontakcie z Bogiem. Dlaczego? Wydaje się, że nasiąkamy czymś innym, a do słuchania Pana nie przywykliśmy. Na kartach Ewangelii widzimy, że Jezus zabiera uczniów w rozmaite miejsca. Zarówno one same, jak i wędrówka są sposobnością do katechezy. Dziś słyszeliśmy, że wybrani uczniowie wychodzą z Jezusem na górę. Ich podróż związana jest z wysiłkiem, ale daje możliwość doświadczenia czegoś nowego z Jezusem. Idą z Nim, mogą z Nim rozmawiać. Na górze Tabor widzą swojego Nauczyciela jako Pana i słyszą głos Ojca. Ta droga służy pogłębieniu ich relacji

z Bogiem. Każdy z nas ma także duchową drogę. Aby na nią wejść, potrzebne jest skupienie i zasłuchanie w to, co do nas mówi Pan. Dlatego zapraszamy Ducha Świętego, aby Pismo Święte znać i dobrze rozumieć. Służy to pogłębieniu relacji z Bogiem i z ludźmi. Słuchanie Pana to czas, w którym możliwa jest nasza wewnętrzna przemiana, a dzięki temu pełnienie woli Boga Ojca. Oremus

Intencje mszalne na luty:

Poniedziałek 29.01.2024	18.00	1. † Stefan Gil (P) 2. W int. Doroty z ok. 60 rocznicy Urodzin
Wtorek 30.01.2024	7.00	† Emilia Szczęsny (P)
Środa 31.01.2024	18.00	1. † Anna Wawak (P) 2. † Gertruda Sewera (P)
I Czwartek 01.02.2024	18.00	W int. Kapłanów z naszej Parafii o dar zdrowia, Boże błóg i dary Ducha Świętego w posłudze duszpasterskiej
I Piątek 02.02.2024	Święto Ofiarowania Pańskiego	
	7.00	† Maria Dusik (P)
	9.00	W int. Marii Pelczar o dar zdrowia, Boże błóg. i opiekę Matki Bożej
	17.00	1. † Mirosław Olszowy w 4 r. śm. 2. † Maria Szatanik wraz z rodzicami
	18.00	1. W int. Dzieci klas III i ich Rodziców o Boże błóg. i opiekę Matki Bożej w przygotowaniu do I Komunii św. 2. O dar szczęśliwego rozwiązania dla Oli
I Sobota 03.02.2024	7.00	1. † Emilia Szczęsny (P) 2. † Anna Wawak (P)
Niedziela 04.02.2024	V Niedziela Zwykła	
	7.00	† Stanisława Tatoń (P) od IV Róży Kobiet Marii Drożdż
	9.00	1. † Helena Weźranowska z mężem 2. † Jarosław Janikowski z rodzicami i teściową 3. † Tadeusz Światłoń w 7 r. śm.
	11.00	1. † Józef i Bronisława Loranc z córką Ireną 2. † Gertruda Sewera (P) 3. W int. Parafian, którzy przyjęli nas podczas kolędy
	17.00	W int. Jubilatów Marii i Rafała z ok. 30 r. Ślubu z podziękowaniem za otrzymane łaski z prośbą o dar zdrowia, Boże błóg. i opiekę Matki Bożej

Poniedziałek 05.02.2024	18.00	W int. Rodziców śp. † Antosi o Boże błóg., potrzebne łaski, opiekę Matki Bożej i pociechę po stracie dziecka
Wtorek 06.02.2024	7.00	† Maria Zmilczak w 6 r. śm.
Środa 07.02.2024	18.00	1. † Emilia Szczęsny (P) 2. † Maria Kubiczek w r. śm.
Czwartek 08.02.2024	7.00	† Anna Wawak (P)
Piątek 09.02.2024	18.00	1. † Stefan Gil (P) 2. † Stanisław Glinny (P)
Sobota 10.02.2024	7.00	† Emilia Szczęsny (P)
	9.30	W int. chorych i starszych parafian o dar zdrowia, Boże błóg i opiekę Matki Bożej
Niedziela 11.02.2024 Ferie Zimowe	VI Niedziela Zwykła	
	7.00	† Anna Wawak (P) od VIII Róży Kobiet
	9.00	1. † Jan Laszczak w 1 r. śm. 2. † Władysława (ona) Matusiak z synem Józefem
	11.00	1. † Franciszek i Helena Handzlik z córką Joanną 2. † Stanisław Baścik 3. Za Parafian
	17.00	† Edward Chochór
Poniedziałek 12.02.2024	18.00	† Stanisław Glinny (P)
Wtorek 13.02.2024	7.00	† Anna Wawak (P)
Środa Popielcowa 14.02.2024	7.00	† Anna Wawak (P)
	17.00	† Stanisława Tatoń (P)
	18.00	† Joanna Jurzak
Czwartek 15.02.2024	7.00	† Gertruda Sewera (P)
Piątek 16.02.2024	18.00	† Stefan Gil (P)
Sobota 17.02.2024	7.00	† Stanisław Glinny (P)
Niedziela 18.02.2024 Ferie Zimowe	I Niedziela Wielkiego Postu	
	7.00	† Za zmarłych z II Róży Mężów Władysława Drożdża
	9.00	1. † Józef i Wiktoria Hałat 2. † Julia Rzepka
	11.00	1. † Klemens Dudzik z żoną i synem 2. W int. Jubilatów Jana i Stanisławy Przygoda z ok. 70 r. Ślubu z podziękowaniem za otrzymane łaski z prośbą o dar zdrowia, Boże błóg. i opiekę Matki Bożej
	17.00	† Stanisław Glinny (P)

Poniedziałek 19.02.2024	18.00	† Monika Zaręba w 30 r. śm.
Wtorek 20.02.2024	7.00	† Gertruda Sewera (P)
Środa 21.02.2024	18.00	W int. Członkiń z X Róży Kobiet Anna Baron oraz ich rodzin o Boże błog. i opiekę Matki Bożej
Czwartek 22.02.2024	7.00	† Stefan Gil (P)
Piątek 23.02.2024	18.00	† Leon i Janina Furtak
Sobota 24.02.2024	7.00	† Stefan Gil (P)
Niedziela 25.02.2024 Koniec Ferii Zimowych	II Niedziela Zwykła	
	7.00	† Tadeusz Stanclik w 6 r. śm.
	9.00	1. † Stanisława Tatoń (P) 2. † Eugeniusz i Genowefa Kasolik z rodzicami
	11.00	1. † Ewelina Surma w 1 r. śm. 2. Roczek: Karolina Szpila 3. Za Parafian
	17.00	† Stanisław Glinny (P)
Poniedziałek 26.02.2024	18.00	† Helena Konderak
Wtorek 27.02.2024	7.00	† Gertruda Sewera (P)
Środa 28.02.2024	18.00	1. † Emilia Szczęsny (P) 2. † Stanisław Glinny (P)
Czwartek 29.02.2024	7.00	† Gertruda Sewera (P)
I Piątek 01.03.2024	18.00	1. † Stefan Gil (P) 2. W int. Oskara z ok. 18 r. Urodzin o dar zdrowia, Boże błog. i opiekę Matki Bożej
I Sobota 02.03.2024	7.00	† Stefan Gil (P)
Niedziela 03.03.2024 Rekolekcje Wielkopostne	III Niedziela Zwykła	
	7.00	† Aniela i Stanisław Handzlik w 31 r. śm.
	9.00	1. † Kazimierz i Helena Baścik 2. † Władysław Dziergas w 13 r. śm. 3. † Stanisław Glinny (P)
	11.00	1. † Kazimierz Zieliński w 5 r. śm. 2. † Marianna Handzlik z mężem Antonim 3. Za Parafian
	17.00	

Ferie zimowe – ks. Michał

Niedziela 11.02.2024	† Stefan Gil
Poniedziałek 12.02.2024	† Stefan Gil
Wtorek 13.02.2024	† Stefan Gil
Środa 14.02.2024	† Stefan Gil
Czwartek 15.02.2024	† Stefan Gil
Piątek 16.02.2024	† Stefan Gil
Sobota 17.02.2024	† Stefan Gil

Ferie zimowe – ks. Wacław

Niedziela 18.02.2024	† Emilia Szczęsny
Poniedziałek 19.02.2024	† Emilia Szczęsny
Wtorek 20.02.2024	† Emilia Szczęsny
Środa 21.02.2024	† Emilia Szczęsny
Czwartek 22.02.2024	† Emilia Szczęsny
Piątek 23.02.2024	† Emilia Szczęsny
Sobota 24.02.2024	† Emilia Szczęsny

**"Człowiek nie jest nigdy tak piękny
jak wtedy, gdy prosi o przebaczenie
lub gdy sam przebacza."**

Jean-Paul Sartre

**Przebaczenie jest dwukierunkową drogą,
bo ilekroć przebaczamy komuś,
przebaczamy również
samemu sobie.**

Paulo Coelho

Krzyżówka dla dorosłych 2/2024 r.

Rozwiązaniem krzyżówki dla dorosłych z gazetki nr 1/2024 jest hasło:

„W jedno nas zgromadziła Miłość Chrystusa.”

Nagrodę wylosowały osoby:

**Anna Baron
Elżbieta Bezwińska
I Wanda Dusik**
Gratulujemy!

Hasło z krzyżówki

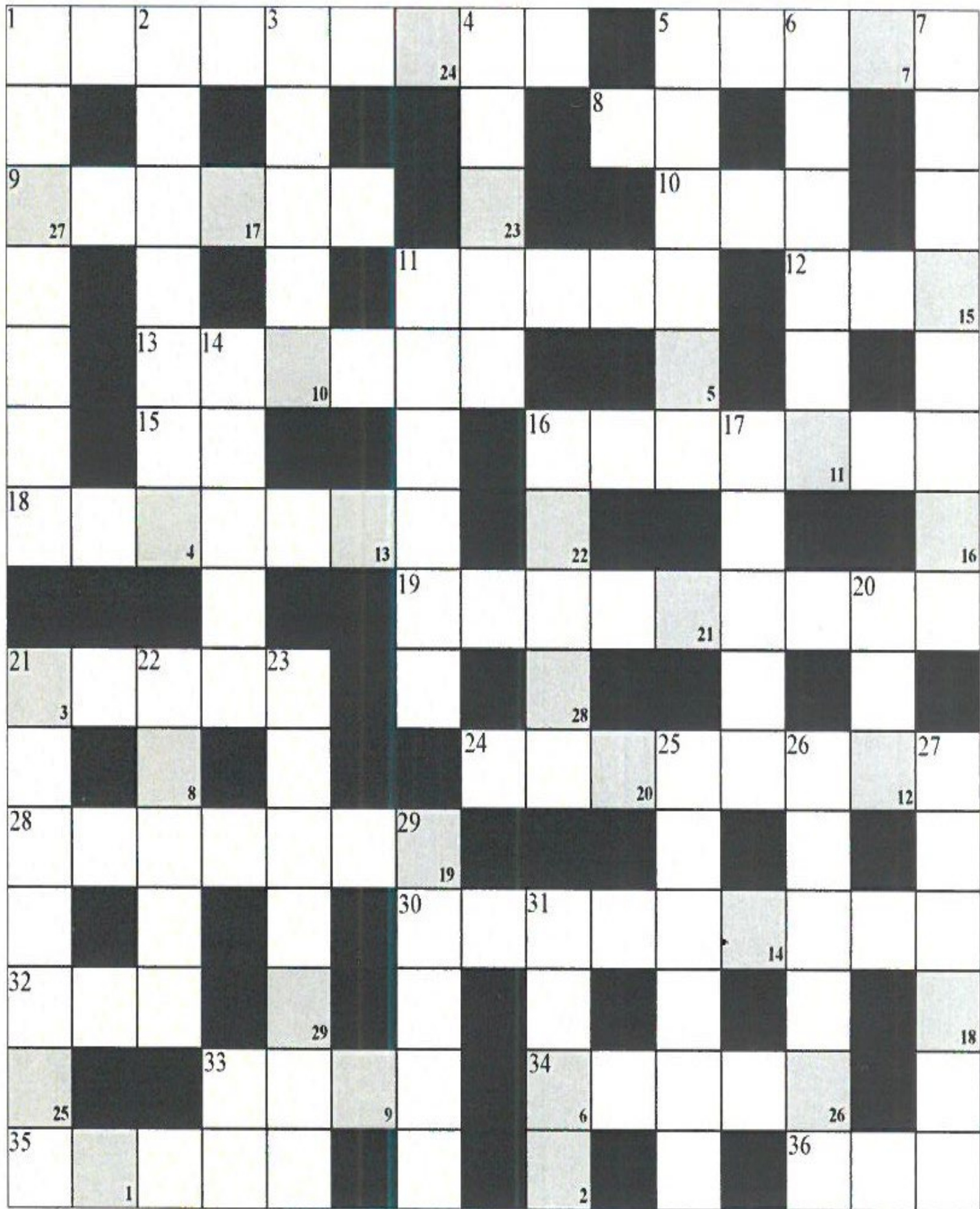
Nr 2/2024 proszę nadsyłać **do 18.02.2024**, na adres mailowy: ketypodlesie@gmail.com lub proszę przynieść do zakrystii.

Zostaną wylosowane dwie nagrody pt.: **„Męka Chrystusa”**.

Pozdrawiam wytrwałych i cierpliwych. Ks. Wacław

POZIOMO: 1. Księga zawierająca całościowy wykład wiary ; 5. Np. marianów albo dominikanów; 8. Skrót Księgi Zachariasza; 9. Czeka każdego; 10. Władca Rosji; 11. „..., o Władco, pozwalasz odejść słudze” (Łk 2,29); 12. „..., bo sługa Twój słucha” (1 Sm 3,10); 13. Jezus „przeznaczony jest na ... i na powstanie wielu” (Łk 2,34); 15. Miasto chaldejskie; 16. Gdy mówi tylko jeden; 18. „... chleba” – pierwotna nazwa Eucharystii; 19. Nazwisko bł. Franciszki, założycielki nazaretanek; 21. „Idźcie na cały ... i głoscie Ewangelię; 24. Teksty mszalnej Liturgii słowa; 28. Wielki prorok; 30. Rozgrzeszenie (łac.); 32. ... i nie; 33. Prorokini obok Symeona; 34. „Święta ... nad pannami”; 35. Alfa i ...; 36. Synowa Noemi

PIONOWO: 1. Wspólnota wierzących; 2. Zaczyna się w Wielki Czwartek; 3. Maryja dla Anny i Joachima; 4. Murowany albo w drzwiach; 5. Inaczej zakwas; 6. Góra, zakon albo palony cukier; 7. Ojczyzna św. Olafa; 11. Święta z Lisieux; 14. Gazety i czasopisma; 16. Miał przeniknąć duszę Maryi (Łk 2,35); 17. Z oliwek; 20. Skrót Katolickiej Agencji Informacyjnej; 21. „... na oświecenie pogan” (Łk 2, 32); 22. Syn obietnicy; 23. Materiał tkany; 25. Jednostka pieniądza wielkiej wartości lub zdolności; 26. Dziadek Abrahama (Rdz 11,25); 27. Góra, na której osiadła arka Noego; 29. „Mam ... i nie mogę wchodzić do domu Pańskiego” (Jr 35,5); 31. „Gdzie jest padlina, tam się i ... zgromadzą” (Mt 24,28); 33. Skrót Księgi Aggeusza

Hasło:

Czym jest nawrócenie?

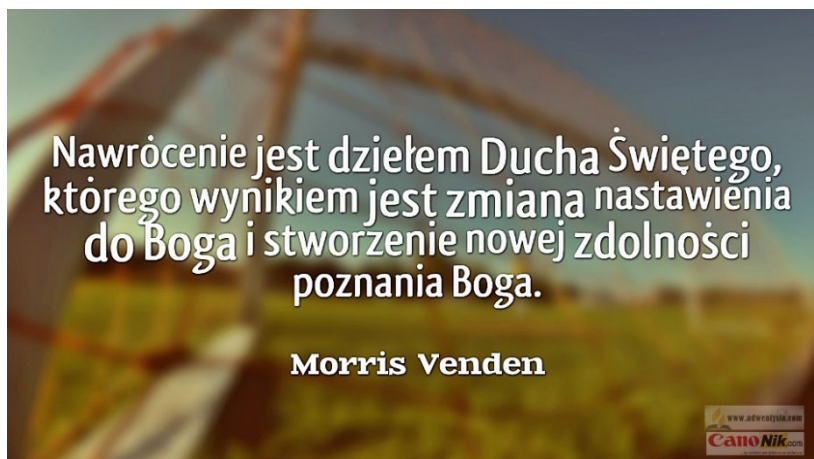
Nawrócenie jest wymogiem przyjęcia Ewangelii i zarazem jego owocem. Stary Testament podkreśla konieczność zewnętrznych form

nawrócenia, które miały też wymiar publicznego przyznawania się do winy. Prorocy wskazywali na potrzebę uwewnętrznienia procesu nawrócenia, jako zwrócenia się ku Bogu. Chrystus, wzywając do nawrócenia, ogłaszał bliskość Królestwa Bożego zapoczątkowanego przez przyjście Zbawiciela. Przyjęcie orędzia Ewangelii zakłada zgodę na nowy styl postępowania, ukazany w życiu i słowach Chrystusa. Św. Paweł Apostoł przedstawiał nawrócenie jako konsekwencję przyjęcia wiary. W nawróceniu istotne jest odzyskanie nowej perspektywy życia, w której kryterium wartościowania nie jest już wyłącznie sam człowiek, ale punktem odniesienia staje się Bóg. Człowiek nawrócony ukazuje w życiu przemianę swego myślenia i włącza się we wspólnotę Kościoła. Nawrócenie, przynależąc do ludzkiego wymiaru sakramentu pokuty, prowadzi do pojednania z Bogiem i przyjęcia odpuszczenia grzechów. Zewnętrzne znaki pokuty i praktyki pobożności mają za zadanie umocnienie wewnętrznej postawy zawierzenia Bogu i wzmacniają otwieranie się na pomoc łaski. Nie można jednak nawrócenia sprowadzać wyłącznie do sfery pobożności, gdyż winno ono wyrażać się nade wszystko w praktykowaniu miłości. W teologii moralnej i duchowości chrześcijańskiej odróżnia się nawrócenie, które jest przejściem z niewiary do wiary (tzw. pierwsze nawrócenie), od nawrócenia, które jest procesem obejmującym całe życie człowieka, noszącego w sobie ranę grzechu. Ten proces oznacza z jednej strony odwrócenie się od grzechu, zmianę mentalności (*metanoia*), a z drugiej powrót do Boga na wzór syna marnotrawnego (*epistrephe*).

Nawrócenie w nauczaniu św. Jana Pawła II

Jan Paweł II określa nawrócenie jako *pełne i szczere przyłgnięcie do Chrystusa i do Jego Ewangelii poprzez wiarę*. Sam termin *nawrócenie* jest tłumaczeniem greckiego słowa *metanoia*, dosłownie oznaczającego przyzwolenie na przemianę ducha, która ma skierować człowieka ku Bogu. Przez nawrócenie człowiek zbliża się do świętości Boga oraz odnajduje własną wewnętrzną prawdę, zakłóconą i naruszoną przez grzech. Doznaje też wyzwolenia w głębi własnego człowieczeństwa i odzyskuje utraconą przez grzech radość ^[3]. Nawrócenie jest dynamicznym procesem, trwającym przez całe życie, polegającym na

przechodzeniu od *życia wedle ciała do życia wedle Ducha*. Perspektywą dla nawrócenia jest dążenie do świętości. Dzięki procesowi nawrócenia człowiek

zmierza do stałego rozwoju ku lepszemu. Podejmując osobistą decyzję o poddaniu swego życia Chrystusowi i staniu się Jego uczniem, człowiek pod wpływem działania Ducha Świętego kieruje się wiarą i przestaje stawiać przeszkody dokonywaniu się woli Bożej. Działanie Ducha Świętego

polega na przekonywaniu o grzechu, który został pokonany łaską, oraz ukazywaniu możliwości nowego życia darowanego w dziele odkupienia. Człowiek odzyskuje w pełni światło sumienia wskazującego mu prawdę o powołaniu. Szlak nawrócenia, wyrażający się w dążeniu człowieka do pojednania z Bogiem, realizuje się poprzez praktykę cnót teologicznych: wiary, nadziei i miłości. Praktykując miłość, człowiek otwiera się na przebaczenie ze strony Boga i udziela przebaczenia swoim bliźnim. U podstaw podjęcia decyzji o nawróceniu leży odkrycie miłosiernej miłości. Ewangelizacja jest bowiem związana z propozycją nowej moralności. Przyznanie się do grzechu – rozpoczynające proces nawrócenia – jest możliwe dzięki poznaniu siebie w świetle wiary i rozpoznaniu wartości człowieka w oczach Bożych. Doświadczając grzechu i uświadamiając sobie zniewolenie, człowiek pragnie wyzwolenia. Jest ono możliwe przez wiarę w moc Misterium Paschalnego Chrystusa. Pomocą w podjęciu nawrócenia jest głoszenie jego potrzeby przez Kościół, który zwiastuje orędzie zbawienia. Wspólnota Kościoła towarzyszy wiernym i przyczynia się do nawrócenia przez miłość, modlitwę i przykład. Wstawiennictwo świętych, którzy osiągnęli już szczęście, wyjednuje dla człowieka łaskę w procesie przemiany życia. Nawrócenie jest związane z pojęciem pokuty; stanowi ono jej owoc. Jest też nierozłącznie związane z pojednaniem, otwierającym drogę do serca. Proces nawrócenia prowadzi do pojednania z Bogiem i przyjęcia Jego łaski. Proces ten dokonuje się w Kościele, głoszącym orędzie zbawienia i wzywającym do podjęcia współpracy z łaską. Pojednanie ma wymiar sakramentalny, zakorzeniony we chrzcie wzywającym do nowości życia [17]. W sposób istotny nawrócenie wyraża się w przyjęciu sakramentu pokuty. Nawrócenie ludzkiego serca jest bowiem nieodzownym warunkiem uzyskania przebaczenia grzechów. Prawdziwe n. obejmuje wewnętrzny żal oraz szczere i mocne postanowienie poprawy. Nawrócenie wymaga nieustannej świadomości zależności od Boga i przemijalności rzeczy ziemskich. Zakłada to gotowość

słuchania słowa Bożego oraz udział w życiu sakramentalnym Kościoła. Pokutny wymiar życia chrześcijanina prowadzi go do postawy czuwania nad sobą, wyraża się zdolnością do wyrzeczeń, by mógł on przychodzić innym z pomocą. Asceza ma na celu utrzymywanie umiejętności panowania nad sobą i podporządkowywania ciała natchnieniom ducha. Owocuje to przewyciężaniem wygodnictwa i konsumpcyjnego nastawienia oraz unikaniem zubożenia i spychania odpowiedzialności na innych. Szczególną pomocą w społecznym przeżywaniu wezwania do nawrócenia jest rok liturgiczny, który w pewnych okresach przypomina o konieczności pokuty i nawrócenia. Wielki Post – przez liturgię słowa i obrzędy – ukazuje Chrystusa wzywającego do pokuty i gotowego do oddania życia za grzeszników. Odpowiedzią chrześcijanina na głoszenie męki i zmartwychwstania jest przemiana życia, upodabniająca go do Jezusa. Jan Paweł II, podejmując kwestię nawrócenia w orędziach na Wielki Post, wskazuje na potrzebę otwierania się na wyzwania czasu, by odkrywać swoje włączenie w rodzinę ludzką. Nawrócenie dotyczy nie tylko poszczególnych osób, ale ma swój wymiar społeczny, przemieniający wzajemne relacje między ludźmi ^[22]. Społeczny wymiar nawrócenia prowadzi do usuwania niesprawiedliwości oraz likwidowania struktur grzechu. U podstaw zaangażowania społecznego leży wrażliwość na drugiego człowieka, wypływająca z dostrzeżenia godności życia ludzkiego i uświadomienia sobie prawdy, że człowiek nie inaczej osiąga swoją pełnię jak tylko przez szczerą dar z siebie ^[23]. Wymaga to zaangażowania wszystkich chrześcijan w życie społeczne, by przez dążenie do osobistej świętości i współdziałanie z innymi przemieniali świat od wewnątrz i stawali się świadkami wartości ewangelicznych.

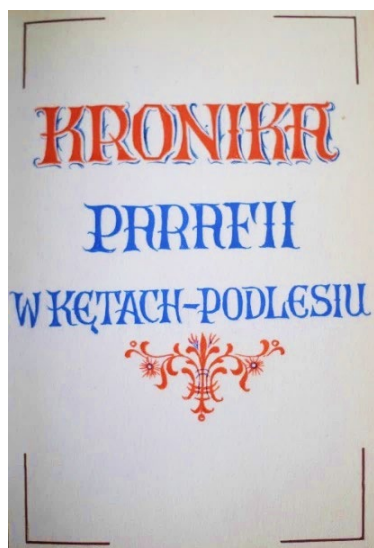
"Przebaczenie jest najtrudniejszą miłością."

Albert Schweitzer

**"Nie ma pokoju bez
sprawiedliwości, nie ma
sprawiedliwości bez
przebaczenia."**

Jan Paweł II

Historia Podlesia i naszej Parafii

Poznając własne korzenie - część XI

Podlesie

1994 – 1996

Rok Pański 1994

27 stycznia. W tym dniu naszą nową świątynię nawiedził słynny zespół „Skaldowie” ze swoim świątecznym programem pt. „Moje Betlejem” Jacek Zieliński, Leszek Aleksander Moczulski i Jan Budziaszek. Świątynia wypełniona po brzegi.

W dniach od 28 stycznia do 8 lutego odbył się kurs dla Animatorów. Brali w nim udział: Beata Drożdż, Katarzyna Szatanik, Renata Nikiel, Bogusława Nikiel, Rafał Hałat, Adam Hałat. Ks. Moderator Piotr Pławewski. Z soboty 12 na 13 lutego młodzież zorganizowała zabawę karnawałową dla „Dzieci Bożych” i Oazy.

Pamiątkowe zdjęcie naszych księży podczas zabawy karnawałowej.

Rok 1994 był pod znakiem pobożności maryjnej. W naszej Parafii rozpoczęły się nabożeństwa ku czci Matki Bożej Fatimskiej. Uroczyste procesje maryjne odbywają się regularnie od maja do października.

Wnętrze naszej świątyni zostało

odnowione poprzez białkowanie. Odnowiono również pomnik śp. ks. kanonika Józefa Wanatowicza. Przed odpustem ku czci Miłosierdzia Bożego został powieszony żyrandol na środku kościoła, a na bocznych ścianach umieszczono nowe kinkiety. Przy instalowaniu żyrandola pracował Tadeusz Drożdżik ze swoim synem Piotrem. Do celebracji sumy odpustowej został zaproszony ks. prałat Władysław Fidelus, proboszcz z Żywca.

W rekolekcjach wakacyjnych licznie wzięła udział młodzież oazowa – łącznie 49 osób. Ks. Marek i Józef Skudlarski zorganizowali 25-cio dniową pielgrzymkę po Sanktuariach Maryjnych Europy dla naszej młodzieży oazowej. Młodzież zwiedziła Brukselę, Waterloo, Paryż, Bordeaux, Hiszpanię oraz Fatimę.

Przed bazyliką Sacre – Coeur

W drodze powrotnej zawitali do Lourds w Francji, pozostałe dni spędzili na wypoczynku we Włoszech min w Padwie u Św. Antoniego.

Parafia doznała szczególnej łaski od Boga, oto dwie animatorki „Dzieci Bożych” Kasia Hałat (córka organisty) i Małgosia Szatanik wstąpiły do Zgromadzenia Sióstr św. Rodziny z Nazaretu. W listopadzie tego roku w naszej parafii i wspólnocie powstała Oaza Rodzin. Gromadzi ona na wspólnych spotkaniach raz w miesiącu kilka rodzin naszej parafii (i nie tylko). Dnia, 10 grudnia 1994 r. odbył się pierwszy w historii naszej parafii i oazy „Sakrosong” – czyli festiwal piosenki religijnej. Ten wieczór był wypełniony pięknym śpiewem. W okresie Bożego Narodzenia nasza oaza kolęduje odwiedzając domy naszych rodzin. Młodzież zwiastuje wszystkim radość Bożego Narodzenia, życząc wszystkim, by narodzony Jezus obdarzy wszystkich pokojem i radością.

Rok Pański 1995

Pod opieką ks. Marka, wikariusza naszej Parafii i moderatora, Ruch Światło-Życie gromadzi coraz więcej młodzieży. W grupach formacyjnych uczestniczą - 74 osoby. W tym 38 dzieci w grupie „Dzieci Bożych”. Powstają także nowe Diakonie. Dnia 27 lutego odbyła się kolejna zabawa karnawałowa dla dorosłych, której celem było uzyskanie dochodu na wyjazdy rekolekcyjne młodzieży w czasie wakacji. Dwa dni po zabawie dla dorosłych odbyła się równie zabawa dla „Dzieci Bożych”, młodzieży i Oazy Rodzin. Za przygotowanie tak wspaniałej zabawy szczególne podziękowania należą się ks. moderatorowi Markowi, p. Józefowi Skudlarskiemu, rodzicom, opiekunom, oraz zawsze oddanym strażakom.

Dnia 10 czerwca, animatorzy wraz z ks. Markiem odwiedzili Matkę Boską Szkaplerzną w Czernej. Był to dzień zawierzenia Matce Bożej przez przyjęcie szkaplerza.

W okresie wakacji odbyły się formacyjne rekolekcje oazowe dla naszej młodzieży. W Roku Formacyjnym 1995/96 w naszej parafii uczestniczyło 125 „Dzieci Bożych” w 10 grupach pod opieką animatorów: Patrycja Wolińska, Dorota Rusinek, Dorota Kasperek, Sylwia Chmiel, Katarzyna Moskał, Elżbieta Jędrzejowska, Zbyszek Grabowski, Adam Hałat, Renata Nikiel, Bogusława Nikiel, Beata Drożdż, Agnieszka Nycz, Ola Dudek. Nad całością czuwał moderator Kk. Marek.

Dnia 16 lipca zmarł ojciec ks. Proboszcza Gustawa. Pogrzeb odbył się w Soblówce dnia 18 lipca, a liturgii żałobnej przewodniczył ks. prałat Władysław Fidelus z Żywca. Po wakacjach, 2 września odbył się Dzień Wspólnoty Ruchu „Światło - Życie” w Kalwarii Zebrzydowskiej, w którym uczestniczyła nasza młodzież oraz dzieci.

W dniach 9 – 10 września odbyła się wizytacja kanoniczna naszej Parafii, którą przeprowadził ks. Bp Janusz Zimniak. Dnia 4 października 1995 r. do Zgromadzenia

Sióstr Nazaretanek w Krakowie wstąpiły dwie animatorki: Agata Brońka i Xymena Wolińska. Jesienią wykonano zaplanowane prace przy odnowieniu pomnika śp. ks. Kanonika Józefa Wanatowicza oraz została zamontowana tablica pamiątkowa w kościele. Nasz parafianin, Andrzej Gibas wykonał i ofiarował do naszej świątyni nowe stacje Drogi Krzyżowej. Parafianie położyli nową posadzkę pod zachodnim chórem naszej świątyni. Przed I niedzielę adwentu odbyła się zabawa andrzejkowa dla naszej wspólnoty oazowej, a 9 grudnia odbył się drugi festiwal piosenki religijnej. Sakrosong.

Rok Pański 1996

Parafia rozpoczęła przygotowania do Misji Parafialnych, które mają odbyć się jesienią przyszłego roku. Nasza młodzież wytrwale uczestniczy w formacji Ruchu Światło – Życie. Dużo osób uczestniczyło w rekolekcjach wakacyjnych: Pieniążkowie – 5 osób, Wróblówka – 7 osób, Bystra Podhalańska – 4 osoby, Waksmund – 10 osób, Mszana Dolna – 7 osób, Kościelisko – 16 osób, Gdańsk – 4 osoby. Dnia 7 lipca, po raz trzeci odbył się festiwal Piosenki Religijnej. Udział w nim wzięły Grupy Formacyjne: „Dzieci Boże” i Oaza Rodzin. W jury zasiedli ks. Proboszcz, s. Marek i Ks. Adam Wyporek.

Grupa młodzieży oazowej pręźnie przygotowuje niedzielną liturgię Mszy św. oraz prowadzi „Żywy Teatr”, który przygotowuje inscenizacje min z okazji Bożego Narodzenia. Nasza młodzież odwiedza chorych Parafian oraz rodziny wielodzietne z programem kolędowym.

Zachodnia elewacja nowego kościoła

Mały Apostoł

Drogie Dzieci !

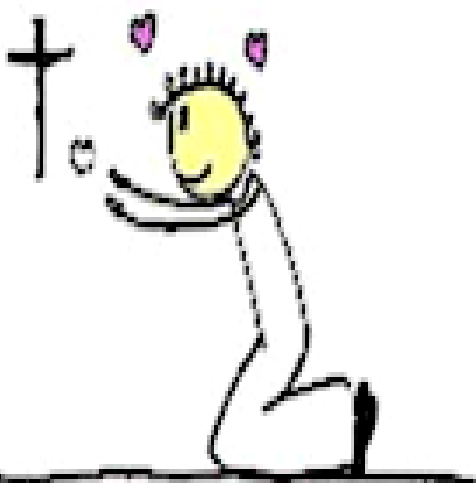
Wielki już wkrótce rozpocznie się Post . To czas szczególny w Liturgii Kościoła. Dzięki temu możemy zatrzymać się nad swoim życiem i przypatrzeć się sobie. Wiem, że nikt z nas nie lubi patrzeć na siebie.

Wolimy patrzeć na innych, by ich oceniać i porównywać z innymi. Nie lubimy oceniać siebie. Wielki Post ma nam pomóc w ocenie siebie samego, by móc stanąć w prawdzie i nawrócić się do Boga. Każdy z Nas powinien obrać sobie za cel konkretne postanowienie lub wyrzeczenie i trzymać się go do końca Wielkiego Postu. Zachęcam do podjęcia modlitwy oraz uczestnictwa w nabożeństwach Drogi Krzyżowej w piątki o godz. 17.30 i Gorzkich Żali w niedzielę o godz. 16.30.

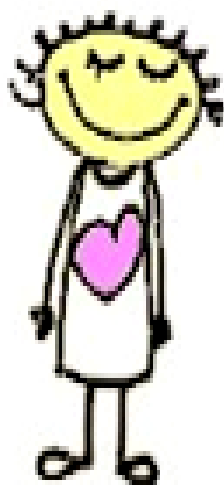
Pozdrawiam ks. Proboszcz

Wielki Post

Modlitwa

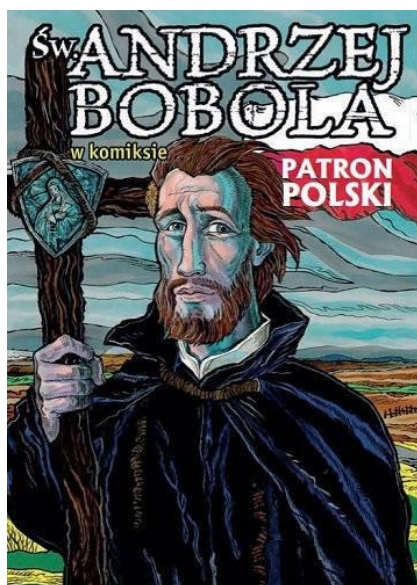

Post

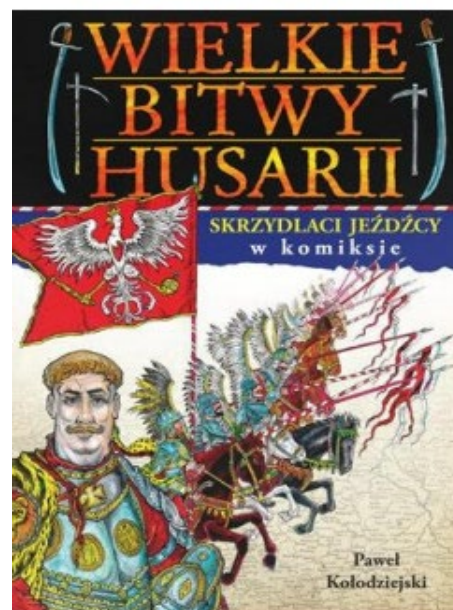
Jatmużna

Krzyżówka dla Dzieci 2/2024

Rozwiązaniem
krzyżówki
nr 1/2024
jest hasło:
**„Mieście odwagę żyć
dla miłości, Bóg jest
Miłością.”**

Nagrodę otrzymuje
**Tymoteusz i Jan
Matulewski
i Helena
Szczepańczyk,**

Rozwiązanie krzyżówki

nr **2/2024** proszę nadsyłać do **18.02.2024** na adres mailowy:
ketypodlesie@gmail.com lub proszę przynieść do zakrystii. Dla
wytrwałych dzieci czekają nagrody książkowa pt.:

„Wielkie Bitwy Husarii”.

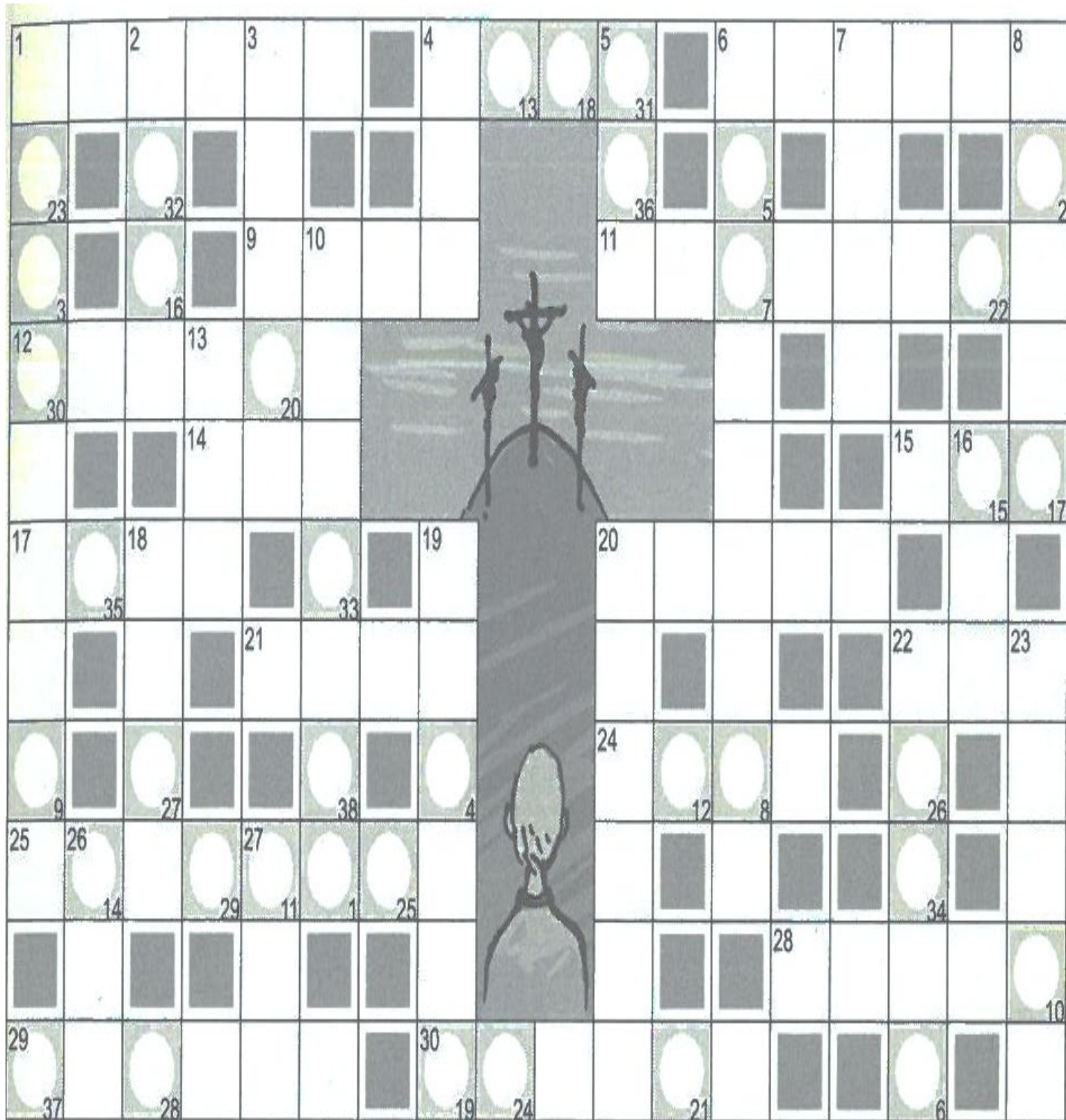
Pozdrawiam wszystkie wytrwałe dzieci. Ks. Wacław

Poziomo:

1) Karol Wojtyła w parafii Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny w Niegowici 4) trzecia Osoba Trójcy Świętej 6) miasto z Bramą Floriańską 9) dom dziedzica 11) zgromadzenie kardynałów dokonujące wyboru papieża 12) moc, wielkość i świętość Boga 14) bratanek Abrahama, jedyny sprawiedliwy w Sodomie 15) po niej do kłębka 17) stałe stanowisko pracy 20) ...Wojtyła 21) „...papieskie” przy ulicy Franciszkańskiej 3 w Krakowie 22) powierzchnia bez połysku 24) sprzedał pierworództwo bratu Jakubowi za miskę soczewicy 25) wielka rzeka w Ameryce Południowej 28) młodzieńcza pasja Karola Wojtyły 29) kardynał... Wyszyński, prymas Polski w latach 1948-1981 30) lądowanie po salcie

Pionowo:

1) Ostatnia..., malowidło ścienne Leonarda da Vinci 2) Ciało i... Chrystusa 3) dawne prymitywne narzędzie rolnicze 4) złoto, kadzidło lub mirra 5) odgłos salwy armatniej 6) układ między państwem a Stolicą Apostolską 7) reprezentacyjna sala wykładowa 8) nowina, pogłoska 10) siedziba papieża 13) niski głos kobiety lub chłopięcy 16) wierzba o srebrzystych baziach 18) biała, długa szata liturgiczna 19) święty z Akwinu 20) student seminarium duchownego 22) przynosi ulgę mięśniom 23) korona papieska 26) opowieść z Olimpu 27) uroczysty wiersz

1	2	3

4	5	6	7	8

9	10	11	12	13	14	15	16	17

18	19	20	21	22	23	24	25	26

27	28	29

30	31	32	33	34	35	36	37	38

Wspomnienia

Oto Dzieci, które zostały nagrodzone za wierne uczestnictwo w Roratach 2023

Orszak Trzech Króli, Oto Dzieci wraz z rodzicami
Dnia 6 stycznia 2024

Sprawozdanie duszpastersko – ekonomiczne za rok 2023

1. Statystyki duszpasterskie.

- W ubiegłym roku sakrament chrztu przyjęło **18 dzieci, w tym 8 chłopców i 10 dziewczynek**. W 2022 roku ochrzciliśmy 15 dzieci, a w roku 2021 ochrzczonych zostało 19 dzieci.
- W miesiącu maju, do sakramentu **I Komunii świętej** przystąpiło **32 uczniów** klasy III, w tym **17 chłopców i 15 dziewczynek**. Obecnie, do sakramentu I Komunii świętej przygotowuje się 28 uczniów.
- **Do sakramentu bierzmowania** przystąpiło 42 kandydatów, w tym 19 chłopaków i 23 dziewczyny. Obecnie do bierzmowania przygotowuje się 34 kandydatów.
- Przed ołtarzem **sakramentalne małżeństwo zawarli 3 pary narzeczonych**. W poprzednim roku, sakrament małżeństwa przyjęły 2 pary.
- Do zapowiedzi przedślubnych zgłosiło się **6 par narzeczonych**.
- Co miesiąc, z okazji I piątku miesiąca odwiedzamy ok. 12-14 chorych z Najświętszym Sakramentem. W ciągu roku, udzielono **sakramentu namaszczenia 8 chorym**.
- Do wieczności odeszło **21 naszych parafian w tym 11 mężczyzn i 10 kobiet**. **W ubiegłym roku pożegnaliśmy 25, a w roku 2021, 27 naszych parafian**.
- Podczas liturgii Mszy św. udzielono **ok. 38 000 Komunii świętych**.
- Mieszkańców naszej Parafii, wg notowań Urzędu Statystycznego i Skarbowego jest **2536 osób zameldowanych**. Od tej liczby, my kapłani płacimy obowiązkowe podatki do Urzędu Skarbowego oraz składki do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych. Jednak faktycznie mieszkających na terenie naszej parafii jest **2132 osoby**. W niedzielnej Liturgii Mszy świętej w naszym kościele uczestniczy **756 osób**, wg obliczeń z miesiąca października ubiegłego roku. Pamiętajmy, że dane te nie do końca są obiektywne, gdyż z okazji różnych uroczystości rodzinnych wielu parafian uczestniczy we Mszach św. w innych Parafiach wraz z rodzinami. Podobne okoliczności rodzinne są w naszej Parafii. Warto wiedzieć, że na terenie naszej Parafii mieszkają także wyznawcy Świadców Jehowy – 4 rodziny, wyznawcy Kościoła Zielonoświątkowego – prawdopodobnie 2 rodziny, wyznawcy innych pogańskich, wschodnich bóstw oraz ideologii ateistycznej – razem jest ok. 70 rodzin. Pragnę tylko wspomnieć, że kilkanaście z pośród tych rodzin było w Kościele Rzymskokatolickim i uczestniczyło we Mszy świętej, dziś już nie. **Te przeliczenia przekładają się na tegoroczną wizytę duszpasterską zwaną kolędą. Po pandemii na 654 rodziny katolickie, kapłana przyjęło 630 rodzin.**

- **Na katechizację w Szkole Podstawowej uczęszcza 230 uczniów.** Nie uczęszcza 15 uczniów ze względu na inną wyznawaną religię, inne wyznanie chrześcijańskie czy też wyznawaną ideologię ateistyczną.

Prace inwestycyjne:

Kościół i Kaplica (chłodnia)

a/. W ubiegłym roku, na wiosnę, zakończyliśmy prace związane z ogrodzeniem przy kościele montując bramę główną. Najpierw została wykonana podstawa pod tą bramę – koszt materiału to **1718,30 zł, a robocizna 1200 zł.** Koszt wykonania bramy to **12 000 zł,** przy czym rok wcześniej, w 2022, wpłaciłem zaliczkę w wysokości **4000 zł** a w 2023 r. wpłaciłem **8000 zł** ze składek zbieranych na ten cel.

b/. W marcu zakupiłem traktorek ogrodniczy do koszenia trawy z funkcją odśnieżania w zimie. Koszt zakupu + serwis to **14 000 zł** z zebranych ofiar za chłodnię w naszej kaplicy w 2022 r.

c/. **Najważniejszą inwestycją w roku był całkowity remont pomieszczeń sanitarnych w dolnej części kościoła, gdyż stare ubikacje (sanitariaty), od wielu lat nie spełniały współczesnych standardów higienicznych i estetycznych.**

Koszt wykonanych prac remontowo budowlanych sanitariatów w kościele przedstawia się następująco: demontaż starej oraz montaż nowej instalacji wodno-kanalizacyjnej wraz ze stelażami wc został wykonany przez pana **Grzegorza Żmudę i p. Władysława Jędrzejko.** Te prace, panowie wykonali społecznie dla naszej wspólnoty parafialnej. **Pozostałe prace remontowo - budowlane wykonała firma:** Skucie płytek ze ścian i podłóg, drapanie ścian ze starych farb i tynków, równanie i tynkowanie ścian, zabudowa stelaży wc, budowa ścianek działowych, hydroizolacja podłóg, demontaż i montaż nowych drzwi oraz okien, układanie płytek gresowych, montaż sufitów podwieszanych, montaż kabin sanitarnych wc, montaż umywalk, pisuarów oraz wc. Przeróbka instalacji elektrycznej i montaż instalacji wentylacyjnej. Malowanie ścianek działowych. Koszt wykonanych prac przez firmę to **18 300,00 zł.**

Zebrane składki od stycznia do listopada wyniosły **39 790 zł.** Całkowity koszt materiału wyniósł **32 946 zł.** Aby zapłacić firmie za robociznę dołożyłem brakującą kwotę **11 200 zł** z zebranych ofiar pieniężnych z chłodni naszej kaplicy. **Inwestycja nowych sanitariatów w dolnej części kościoła została ostatecznie zamknięta w listopadzie.**

d/. Serwis i przegląd **windy w kościele** za ubiegły rok wyniósł **650 zł.** W kwietniu zostało wykonane badanie techniczne windy przez Urząd Dozoru Technicznego. Koszt tego badania to **732 zł.**

e/. W grudniu 2022 roku za rozrowadzenie opłatków zebraliśmy ofiary na prąd w kwocie **4 420 zł**. Natomiast koszt zużycia prądu w kościele za rok 2023 wyniósł **5416, 89 zł**, a koszty zużycia wody to **492 zł**.

f/. Koszty zużycia gazu na ogrzewanie w kościele za ubiegły rok to **11 284,16 zł**, a wysokość składki z października 2022 r wyniosła **12 255 zł**.

g/. Przychód z zebranych ofiar za chłodnię w roku 2023 wyniósł **14 860 zł**. Z tej kwoty opłaciłem wykonaną robocizną remontu sanitariatów w kościele w wysokości **11 200 z**. Koszty zużycia prądu w kaplicy wyniosły **2870,58 zł**, a koszty zużycia wody wyniosły **192 zł**. Na ten rok pozostało **597,42 zł**.

h/. Roczne ubezpieczenie obiektów parafialnych w PZU, czyli – plebani, kościoła i kaplicy wyniosło **3908,00 zł**

g/. Opłata podatkowa od nieruchomości wyniosła **263,00 zł**, a podatek rolny, to kwota **35,00 zł**. Roczna opłata za odpady komunalne wyniosła **671,00 zł**

h/. Z inicjatywy młodych rodziców została częściowo wyremontowana duża salka katechetyczna. Do tej pory została wyczyszczona i odmalowana boazeria na ścianach oraz zostały wymalowane ściany i sufit. Rodzice postarali się także o nowe wyposażenie salki. W tym nowym roku zostaną wyłożone panele podłogowe oraz zamontowane nowe drzwi. Koszt zakupu materiału – farby 700 zł i panele 4029 zł.

i/. Ze względu na znaczne zużycie pieca gazowego, który ma już 26 lat oraz braku możliwości serwisowania i naprawy w nagłych sytuacjach, wraz z Radą parafialną podjąłem decyzję o zakupie i montażu nowego pieca gazowego w kościele. Ta nowa inwestycja ma na celu zwiększenie efektywności ogrzewania naszego kościoła. W trzeciej niedziele będziemy zbierać składki na tą inwestycję. W najbliższym czasie podam dokładny kosztorys tej inwestycji oraz firmę, która to wykona.

Inwestycje na Plebani:

a/. Poddasze plebani zostało docieplone dzięki pracy pana Piotra i ks. Michała. Koszt zakupionego materiału - **wełny mineralnej i styropianu to 1919 zł**.

b/. Ze względu na zakończenie działania tarczy ochronnej cen prądu dla instytucji min. Parafii, gwałtownie wzrosły koszty energii. Dlatego podjąłem decyzje o zakupie i montażu **instalacji fotowoltaicznej z klimatyzatorem na Plebanii**. Całkowity koszt tej inwestycji to **24 000 zł**.

Podziękowanie

Dziękuję wszystkim parafianom i gościom, którzy hojnie składali ofiarę pieniężną na tacę w niedziele i święta oraz wpłacali na konto parafialne darowizny. Dzięki waszej ofiarności mogliśmy funkcjonować, utrzymać kościół i plebanię, podejmować konieczne prace remontowe na plebanii oraz podejmować inne

ważne inwestycje. Bardzo, serdecznie dziękuję wszystkim za modlitwę, wsparcie i życzliwe słowo. Niech Bóg otacza Was opieką, obdarza niezbędnymi łaskami i błogosławi każdego dnia nowego roku.

**Oto
nowe
toalety**

damska

męska

Droga Krzyżowa

w Piątki Wielkiego Postu
o godz. 17.30

Gorzkie żałe

Nie ma nic
bardziej zbawczego
niż rozmyślać ile wycierpiał
za nas Bóg-Człowiek.

św. Augustyn

Niedziele
Wielkiego Postu o godz. 16.30

Człowiek bez wiary
jest jak podróżny bez celu,
jak ktoś, kto walczy bez nadziei
na zwycięstwo

św. Augustyn

**Bardzo, serdecznie dziękuję wszystkim za wsparcie i życzliwe słowo.
Niech Bóg wynagrodzi Was za dobre serce, obdarza swoimi łaskami
i błogosławi na każdy dzień. Ks. Wacław**

Nr konta bankowego Parafii - Bank Spółdzielczy Silesia oddział Kęty:

24 84370002 0014 0722 9661 0001

Strona internetowa Parafii: www.ketypodlesie.pl

Godziny urzędowania kancelarii parafialnej:

Poniedziałek - ks. Wacław - tel.: 797279788	od 19.00 do 19.30
Środa - ks. Michał - tel.: 797279788	od 19.00 do 19.30
Piątek - ks. Wacław - tel.: 797279788	od 19.00 do 19.30

**W nagłych sytuacjach wszelkie informacje można uzyskać dzwoniąc na
telefon komórkowy: 797279788**

**Parafia p.w. Najdroższej Krwi Pana
Naszego Jezusa Chrystusa,
ul. Szkolna 1; 32-650 Kęty Podlesie;**

Tel.: 33 / 841 05 45; Tel. kom.: 797279788

